

Standaard

Brotogeris

Uitgave 2012

INHOUDSOPGAVE:

Inhoud	2
Voorwoord:	3
Bij het genus <i>Brotogeris</i> :	4
Soortbeschrijving:	5
<i>Brotogeris tirica</i> - Tiricaparkiet:	5
<i>Brotogeris versicolorus</i> – Witvleugelparkiet:	7
<i>Brotogeris c. chiriri</i> – Kanarievleugelparkiet:	9
<i>Brotogeris c. behni</i> - Behn-kanarievleugelparkiet:	11
<i>Brotogeris pyrrhopterus</i> - Vuurvleugelparkiet:	13
<i>Brotogeris j. jugularis</i> - Toviparkiet:	15
<i>Brotogeris j. exsul</i> - Oostelijke toviparkiet:	17
<i>Brotogeris c. cyanoptera</i> - Kobaltvleugelparkiet:	19
<i>Brotogeris c. chrysoptera</i> - Goudvleugelparkiet:	21
<i>Brotogeris c. tuipara</i> - Tuiparaparkiet:	23
<i>Brotogeris s. sanctithomae</i> - Tuiparkiet:	25

VOORWOORD 2003

Binnen de parkietachtigen neemt de kweek van Zuid-Amerikaanse parkieten een steeds grotere vlucht. Het bestuur van de KMV-TP is dan ook voornemens om van een groot aantal van deze parkieten een soortbeschrijving samen te stellen. De soortbeschrijving van de Brotogerissoorten is daarbij een eerste aanzet. Een werkgroep is samengesteld uit enkele keurmeesters van de KMV-TP en zij hebben deze soortbeschrijving doen ontstaan. Bovendien heeft de TC van de PSC hier inzage in gehad. De medewerking aan deze standaard, van kwekers en kenners van de Brotogeris soorten, is als boeiend en leerzaam ervaren. Indien de werkgroep, uit naam van het bestuur van de Keurmeestervereniging Tropische vogels en parkieten informatie of medewerking verzocht aan collega hobbyisten, was dit nimmer vergeefs. Het is dan ook goed een ieder voor de bijdrage aan deze standaard te bedanken. Zoals elke standaard, zal ook deze standaard periodiek herzien, bijgewerkt en/of uitgebreid moeten worden. Dit mag geen bezwaar zijn, daar de uitgave geschiedt in een losbladig systeem. Tenslotte spreekt het bestuur van de KMV-TP de hoop uit, dat deze soortbeschrijving stimulerend mag werken op de ontwikkelingen bij de kweek en de keuring van de Brotogerissoorten.

Bergen op Zoom, mei 2003
De KMV Tropische vogels en Parkieten.

VOORWOORD 2012.

Met de soorten die horen tot het genus Brotogeris wordt slecht beperkt gekweekt. Sinds de standaard Brotogeris, die werd uitgegeven in 2003, zijn hier geen grote veranderingen in opgetreden. Deze standaard 2012 moet dan ook voornamelijk gezien worden als een soort beschrijving. De opmaak van de standaard Brotogeris 2012 is opgemaakt in de, voor de NBvV, tegenwoordig gebruikelijke matrix lay-out. Door gebruik te maken van deze lay-out is extra informatie beschikbaar over leefwijze en verspreidingsgebieden. De vorige uitgave van de standaard Brotogeris uit 2003 is met het verschijnen van de versie 2012 komen te vervallen. De KMV-TP van de N.B.v.V.

Nijmegen, mei 2012.
Het bestuur van de KMV Tropische vogels en Parkieten
van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers

BIJ HET GENUS BROTOGERIS

Tot het geslacht *Brotogeris* behoren de volgende soorten:

<i>Brotogeris tirica</i>	- Tiricaparkiet.
<i>Brotogeris versicolorus</i>	- Witvleugelparkiet.
<i>Brotogeris c. chiriri</i>	- Kanarievleugelparkiet.
<i>Brotogeris c. behni</i>	- Behn-kanarievleugelparkiet.
<i>Brotogeris pyrrhopterus</i>	- Vuurvleugelparkiet.
<i>Brotogeris s. sanctithomae</i>	- Tuiparkiet.
<i>Brotogeris s. takatsukasae</i>	- Geeloor-tuiparkiet.
<i>Brotogeris j. jugularis</i>	- Toviparkiet.
<i>Brotogeris j. exsul</i>	- Oostelijke toviparkiet.
<i>Brotogeris c. chrysoptera</i> ,	- Goudvleugelparkiet.
<i>Brotogeris c. tuipara</i> ,	- Tuiparaparkiet.
<i>Brotogeris c. chrysosema</i>	- Geelvleugelparkiet.
<i>Brotogeris c. solimoensis</i>	- Codajas-goudvleugelparkiet.
<i>Brotogeris c. tenuifrons</i>	- Rio Negro-goudvleugelparkiet.
<i>Brotogeris c. cyanoptera</i>	- Kobaltvleugelparkiet.
<i>Brotogeris c. gustavi</i>	- Gustavparkiet.
<i>Brotogeris c. beniensis</i>	- Beni-kobaltvleugelparkiet.

ALGEMEEN:

Een smalle, vooruitstekende snavel is het meest opvallende uitwendige kenmerk van dit geslacht; De soort zijn kleine papegaaien met een korte, gegradeerde staart, hoewel bij 2 soorten (*tirica* en *versicolorus*) de centrale veren verlengd zijn. Er is geen seksueel dimorfisme en de jonge vogels lijken op de volwassenen.

De hoofdkleur van deze soorten is groen. Hun voedsel bestaat voor een groot gedeelte uit zaden, bessen, bloesems van bomen en andere vruchten.

De vogels komen voor in een groot aantal Zuid-Amerikaanse landen, waaronder de meesten in Brazilië. Niet alle soorten komen in dezelfde landen voor.

Omdat er met deze vogels weinig wordt gekweekt, zijn ze ingedeeld bij de natuurvogels. De *brotogeris*soorten worden voornamelijk op conditie gekeurd, hetgeen inhoudt dat er sterk gelet dient te worden op het volledig aanwezig zijn van de bevedering. De bevedering, die glad gedragen dient te worden, waarbij tevens streng gelet wordt op egaliteit en helderheid van de kleur. Ook de nagels dienen volledig en eenkleurig aanwezig te zijn. De snavel dient onbeschadigd te zijn.

De meest gehouden soorten zijn de Tiricaparkiet *Brotogeris tirica*, de Witvleugelparkiet *Brotogeris versicolorus* en de Kobaltvleugelparkiet *Brotogeris cyanoptera*. Deze soorten mogen we dan ook op de tentoonstelling verwachten.

TIRICA PARKIET, *Brotogerus tirica*

ALGEMEEN:

Nederlands:	Tirica parkiet.
Duits:	Tirikasittich.
Engels:	All-green parakeet / Plain parakeet / Tirica parakeet.
Frans:	Perruche tirica.

Er is uiterlijk geen geslachtsonderscheid tussen man en pop.

VERSPREIDINGSGBIED:

Het verspreidingsgebied van de Tiricaparkiet ligt in Oost- en Zuid-Brazilië. Ze leven hier in open landschapstypen met struikgewas en boombestanden en op berghellingen met open bosgebieden. Ook komen ze voor in parken en steden. In hun leefgebied zijn ze zowel paarsgewijs, in groepen als in zwermen te zien. Over de nestgewoonten is weinig bekend. Hun voedsel bestaat uit zaden, bessen, nectar, bloesems van vruchtdragende struiken en bomen en waarschijnlijk insecten en hun larven.

ONDERSOORTEN VAN DE BROTOGERIS TIRICA:

Geen.

ERFELIJKHEID EN VEERSTRUCTUUR:

Bij de Tirica parkiet is alleen een blauw mutatie bekend. De vererving van deze mutatie is, voor zover wij weten, autosomaal en recessief. De kweek van de blauwmutatie is nog zeer zeldzaam. Er is dan ook voor gekozen om nog geen beschrijving van de blauwe Tirica parkiet in deze standaard op te nemen.

Wordt de blauwe Tirica parkiet ter keuring aangeboden dan dient gelet te worden op een zuivere blauwe kleur waar geen rood of geel psitacine in voorkomt. Bovendien dient het bestuur van de KMV-TP ingelicht te worden.

FYSIEKE STANDAARD

Formaat:

Ongeveer 23 cm.

Model:

Hoewel het een vrij smalle vogel betreft, hetgeen geaccentueerd wordt door de vrij lange staart, mag het model niet iel zijn en dient aangepast te zijn aan het formaat.

Staart:

Kort wigvormig.

Houding:

De Tirica parkiet is een vrij rustige vogel, welke relatief rustig op stok kan zitten, onder een hoek van plm. 30° met het horizontaal en moet hoog op de poten staan. Het doorzakken van de poten is fout. De vleugels dienen strak langs het lichaam gedragen te worden en de vleugelpunten moeten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een eerste vereiste is een goede lichamelijke conditie.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen moeten goed om de stok klemmen. Aan elke poot bevinden zich vier tenen, waarvan 2 naar voren en 2 naar achteren zijn gericht. Aan elke teen bevindt zich een iets natuurlijk gekromde nagel.

Ringmaat:

5,4 mm

Snavel:

De snavel dient mooi rond gebogen te zijn. De ondersnavel is bijna niet te zien en wordt bedekt door de bovensnavel. Er zit een wijde, ronde inkeping in de bovensnavel en de ondersnavel is sterk gebogen.

Bevedering:

De bevedering van de Tirica parkiet dient compleet te zijn en wordt gaaf en aaneengesloten gedragen. Een Tirica parkiet met slijtage aan veren of vuile bevedering komt niet in aanmerking voor een hoge puntenwaardering.

TEKENINGPATROON VAN DE TIRICA PARKIET.

- **Vleugelbocht:** De tekening aan de vleugelbocht wordt bij de wildvorm veroorzaakt door de kleinste vleugeldek veren en markeert aan de bovenzijde van de vleugels de afscheiding met het vleugeldek en deze zijn olijfbroin afgezet.
- **Vleugelpennen:** De grote slagpennen van de vleugels zijn groen evenals de middelste en de grote vleugeldekveren.

- **Bovenstaart:** De staartveren zijn aan de bovenzijde donkergroen en aan de onderzijde mat blauwgroen van kleur.
- **Onderstaart:** De onderstaartdekveren zijn geelgroen.
- **Oogring:** Deze is onbevederd witachtig grijs.

KLEURSTANDAARD: TIRICA PARKIET, man en pop:

Kleurslag:	Groen:
Kleur:	
Kop en masker:	Op de achterkop en nek groen, met een blauwachtige waas.
Voorhoofd en schedel:	Het voorhoofd is geelachtig groen, de schedel groen met een blauwachtige waas.
Wangen, teugel en keel:	De teugel, oordekveren en wangen zijn geelachtig groen.
Borst, buik en flanken:	De hals, de bovenborst evenals de buik zijn geelachtig groen, met een blauwe waas.
Mantel/rugdek en stuit:	Donker groen, met een blauwachtige waas.
Vleugels:	Groen. De kleine en middelste vleugeldekveren enigszins bruinachtig geelgroen.
Staat:	De onderstaartdekveren zijn geelgroen, de staartveren zijn aan de bovenzijde donkergroen, aan de onderzijde mat blauwgroen.
Poten:	Vleeskleurig.
Nagels:	Lichtbruin.
Snavel:	Lichtbruin. De washuid boven de snavel is witachtig.
Ogen:	Donkerbruin.
Tekening:	
Vleugelbocht:	Olijfbruin.
Vleugelpennen:	De handslagpennen zijn violetblauw met groene zoom. De grote slagpennen zijn groen.
Bovenstaart:	Donkergroen.
Onderstaart:	Geelgroen.
Oogring:	Witachtig grijs.

Keurtechnische aanwijzingen.

In optimale conditie laat de bevedering van de Tiricaparkiet een blauwe waas zien, die vooral tot uiting komt op de schedel, borst en mantel van de vogel. Verder laten deze vogels op de groene vleugels een glanzende geelbruine waas zien. De verschillende groene kleurvelden die de Tiricaparkiet bezit dienen een geleidelijk verloop te hebben.

WITVLEUGEL PARKIET (Man en pop):

Wetenschappelijke naam:	<i>Brotogeris versicolorus versicolorus</i> .
Duits:	Weissflügelsittich.
Engels:	White-winged parakeet.
Frans:	Perruche à ailes blanches.

Er is uiterlijk geen geslachtsonderscheid tussen man en pop.

VERSPREIDINGSGBIED: Oost Ecuador, Noordoost Peru, Zuidoost Colombia en van Noord Brazilië tot Frans Guyana. Witvleugelparkieten leven in tropische regenwouden, bosgebieden en gebieden met boombestanden. Ze worden ook wel gezien in parken van grote steden. Hun voedsel bestaat in hoofdzaak uit vruchten, zaden, bessen en bloesems van allerlei vruchtdragende planten. Buiten de broedtijd komen ze voor in groepen van tien tot zwermen van honderden vogels.

ONDERSOORTEN VAN DE BROTOGERIS VERSICOLORUS:

Geen.

MUTATIES VAN DE WITVLEUGELPARKIET:

Voorzover bekend zijn er bij de witvleugelparkiet geen mutaties opgetreden.

FYSIEKE STANDAARD:

Formaat:

Ongeveer 23 cm.

Model:

Hoewel het een vrij smalle vogel betreft, hetgeen geaccentueerd wordt door de vrij lange staart, mag het model niet iel zijn en dient aangepast te zijn aan het formaat.

Staat:

Kort wigvormig.

Houding:

De Witvleugelparkiet is een vrij rustige vogel, welke relatief rustig op stok kan zitten, onder een hoek van plm. 30° met het horizontaal en moet hoog op de poten staan. Het doorzakken van de poten is fout. De vleugels dienen strak langs het lichaam gedragen te worden en de vleugelpunten moeten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een eerste vereiste is een goede lichamelijke conditie.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen moeten goed om de stok klemmen. Aan elke poot bevinden zich vier tenen, waarvan 2 naar voren en 2 naar achteren zijn gericht. Aan elke teen bevindt zich een iets natuurlijk gekromde nagel.

Ringmaat:

5,4 mm

Snavel:

De snavel dient mooi rond gebogen te zijn. De ondersnavel is bijna niet te zien en wordt bedekt door de bovensnavel.

Er zit een wijde, ronde inkeping in de bovensnavel en de ondersnavel is sterk gebogen.

Bevedering:

De bevedering van de Witvleugelparkiet dient compleet te zijn en wordt gaaf en aaneengesloten gedragen. Een Witvleugelparkiet met slijtage aan veren of vuile bevedering komt niet in aanmerking voor een hoge puntenwaardering.

TEKENINGPATROON VAN DE WITVLEUGELPARKIET.

- **Vleugelpennen:** De eerste vier handslagpennen zijn donkerblauw, de overige wit, de armsglagpennen zijn witachtig geel. Buitenvlag geel.
- **Onderstaart:** De onderstaartdekveren zijn groenblauw, de staartveren groen en aan de onderzijde bleek blauwgroen.
- **Oogring:** Deze is onbevederd vuilwit.

KLEURSTANDAARD: De Witvleugelparkiet, man en pop:

Kleurslag:	Groen:
Kleur:	
Kop en masker:	De basiskleur is mat groen, de achterkop en nek groen.
Voorhoofd en schedel:	Voorhoofd en schedel zijn groen, met een variabele groenachtig blauwe tot blauwgroene waas.
Wangen, teugel en keel:	Wangen teugel en kin eveneens groen, met een grijsblauwe waas.
Borst, buik en flanken:	Hals en bovenborst zijn mat groen, onderborst en buik en flanken groen.
Mantel/rugdek en stuit:	Donkergroen.
Vleugels:	De grote vleugeldekveren zijn geel en de handdekveren zijn donkerblauw.
Staat:	Groen.
Poten:	Vleeskleurig.
Nagels:	Vleeskleurig.
Snavel:	Hoornkleurig. De washuid boven de snavel is witachtig.
Ogen:	Donkerbruin.
Tekening:	
Vleugelbocht:	Nvt.
Vleugelpennen:	De eerste vier handslagpennen zijn donkerblauw, de overige wit, de armslagpennen zijn witachtig geel. Buitenvlag geel.
Bovenstaart:	Nvt.
Onderstaart:	De onderstaartdekveren zijn groenblauw, de staartveren zijn groen, aan de onderzijde bleek blauwgroen.
Oogring:	Vuilwit.

Keurtechnische aanwijzingen.

Vaak zien we bij de Witvleugelparkiet in optimale conditie een enigszins lichtgrijze waas over de groene borst- en buikbevedering liggen.

KANARIEVLEUGELPARKIET (Man en pop):

Wetenschappelijke naam:	Brotogeris chiriri chiriri
Duits:	Kanarienvlügelsittich.
Engels:	Canary-winged parakeet.
Frans:	Perruche à ailes jaunes, Perruche à miroir jaune.

Er is uiterlijk geen geslachtsonderscheid tussen man en pop.

VERSPREIDINGSGBIED:

Oost- en Zuid Centraal Brazilië, Noord- en oost Bolivia, Paraguay, Noord Argentinië en Formosa. In het land van herkomst leven ze in tropische regenwouden, bosgebieden en gebieden met boombestanden. Ook worden ze wel gezien in parken van grote steden. Hun voedsel bestaat in hoofdzaak uit vruchten, zaden, bessen en bloesems van allerlei vruchtdragende planten. Buiten de broedtijd komen ze voor in groepen van tien tot zwermen van honderden vogels.

Chiriri is een onomatopée, een klanknabootsend woord.

MUTATIES VAN DE KANARIEVLEUGELPARKIET:

Voor zover bekend zijn er bij de kanarievlugelparkiet geen mutaties opgetreden.

FYSIEKE STANDAARD:

Formaat:

Ongeveer 22 cm.

Model:

Hoewel het een vrij smalle vogel betreft, hetgeen geaccentueerd wordt door de vrij lange staart, mag het model niet iel zijn en dient aangepast te zijn aan het formaat.

Staart:

Kort wigvormig.

Houding:

De Kanarievlugelparkiet is een vrij rustige vogel, welke relatief rustig op stok kan zitten, onder een hoek van plm. 30° met het horizontaal en moet hoog op de poten staan. Het doorzakken van de poten is fout. De vleugels dienen strak langs het lichaam gedragen te worden en de vleugelpunten moeten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een eerste vereiste is een goede lichamelijke conditie.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen moeten goed om de stok klemmen. Aan elke poot bevinden zich vier tenen, waarvan 2 naar voren en 2 naar achteren zijn gericht. Aan elke teen bevindt zich een iets natuurlijk gekromde nagel.

Ringmaat:

5,4 mm

Snavel:

De snavel dient mooi rond gebogen te zijn. De ondersnavel is bijna niet te zien en wordt bedekt door de bovensnavel.

Er zit een wijde, ronde inkeping in de bovensnavel en de ondersnavel is sterk gebogen.

Bevedering:

De bevedering van de Kanarievlugelparkiet dient compleet te zijn en wordt gaaf en aaneengesloten gedragen. Een Kanarievlugelparkiet met slijtage aan veren of vuile bevedering komt niet in aanmerking voor een hoge puntenwaardering.

TEKENINGPATROON VAN DE KANARIEVLEUGELPARKIET.

- **Vleugelpennen:** Handdekveren en handslagpennen blauwgroen. Armslagpennen groen. Buitenvlag geel.
- **Onderstaart:** De onderstaartdekveren zijn groen, de staartveren zijn aan de bovenzijde groen, aan de onderzijde geelgroen met een blauwachtige waas.
- **Oogring:** Deze is onbevederd vuilwit.

KLEURSTANDAARD: KANARIEVLEUGELPARKIET, man en pop:

Kleurslag:	Groen:
Kleur:	
Kop en masker:	Groen.
Voorhoofd en schedel:	Voorhoofd geelgroen, schedel geelgroen met blauwe waas.
Wangen teugel en keel:	Geelgroen.
Borst, buik en flanken:	Borst en buik geelachtig groen, blauw bewaasd. Flanken lichtgroen.
Mantel/rugdek en stuit:	Mantel en rugdek groen, met een variabele blauwgroene tot bruinachtig geelgroene waas. Stuit groen.
Vleugels:	Groen. De kleine en middelste vleugeldekveren bruinachtig geelgroen bewaasd.
Staat:	Groen.
Poten:	Vleeskleurig.
Nagels:	Vleeskleurig.
Snavel:	Lichtbruin, washuid witachtig.
Ogen:	Iris donkerbruin.
Tekening:	
Vleugelbocht:	Nvt.
Vleugelpennen:	Handdekveren en handslagpennen blauwgroen. Armslagpennen groen. Buitenvlag geel.
Bovenstaart:	Nvt.
Onderstaart:	De onderstaartdekveren zijn groen, de staartveren zijn aan de bovenzijde groen, aan de onderzijde geelgroen met een blauwachtige waas.
Oogring:	Vuilwit.

Keurtechnische aanwijzingen.

Kanarievleugelparkieten in goede conditie laten op de groene vleugels een glanzende bruinachtig geelgroene waas zien. De verschillende groene veervelden die de vogel bezit dienen geleidelijk in elkaar over te vloeien.

BEHNS KANARIEVLEUGELPARKIET (Man en pop):

Wetenschappelijke naam:	Brotogeris chiriri behni.
Duits:	Behns Kanarienvlügelsittich.
Engels:	Behns parakeet.
Frans:	Perruche à ailes jaunes de Behns.

De Brotogeris chiriri behni is een ondersoort van de Brotogeris chiriri. Er is uiterlijk geen geslachtsonderscheid tussen man en pop.

VERSPREIDINGSGBIED:

Alleen bekend uit centraal en zuidelijk Bolivia, mogelijk ook uit Salta in noordwestelijk Argentinië. Deze ondersoort lijkt veel op de kanarievleugelparkiet, maar is wat groter, ongeveer 24 cm. De groene bevedering is duidelijk donkerder groen. De kleur van de bevedering van het onderlichaam neigt meer naar zeegroen.

In het land van herkomst leven ze in tropische regenwouden, bosgebieden en gebieden met boombestanden. Ook worden ze wel gezien in parken van grote steden. Hun voedsel bestaat in hoofdzaak uit vruchten, zaden, bessen en bloesems van allerlei vruchtdragende planten. Buiten de broedtijd komen ze voor in groepen van tien tot zwermen van honderden vogels.

FYSIEKE STANDAARD:**Formaat:**

Ongeveer 24 cm.

Model:

Hoewel het een vrij smalle vogel betreft, hetgeen geaccentueerd wordt door de vrij lange staart, mag het model niet iel zijn en dient aangepast te zijn aan het formaat.

Staart:

Kort wigvormig.

Houding:

De Behns Kanarievleugelparkiet is een vrij rustige vogel, welke relatief rustig op stok kan zitten, onder een hoek van plm. 30° met het horizontaal en moet hoog op de poten staan. Het doorzakken van de poten is fout. De vleugels dienen strak langs het lichaam gedragen te worden en de vleugelpunten moeten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een eerste vereiste is een goede lichamelijke conditie.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen moeten goed om de stok klemmen. Aan elke poot bevinden zich vier tenen, waarvan 2 naar voren en 2 naar achteren zijn gericht. Aan elke teen bevindt zich een iets natuurlijk gekromde nagel.

Ringmaat:

5,4 mm

Snavel:

De snavel dient mooi rond gebogen te zijn. De ondersnavel is bijna niet te zien en wordt bedekt door de bovensnavel. Er zit een wijde, ronde inkeping in de bovensnavel en de ondersnavel is sterk gebogen.

Bevedering:

De bevedering van de Behns Kanarievleugelparkiet dient compleet te zijn en wordt gaaf en aaneengesloten gedragen. Een Behns Kanarievleugelparkiet met slijtage aan veren of vuile bevedering komt niet in aanmerking voor een hoge puntenwaardering.

TEKENINGPATROON VAN DE BEHNS KANARIEVLEUGELPARKIET.

- **Vleugelpennen:** Grote slagpennen groen. Handslagpennen blauwgroen.
- **Onderstaart:** Geelgroen met blauwachtige waas.
- **Oogring:** Deze is onbevederd vuilwit.

KLEURSTANDAARD: BEHNS KANARIEVLEUGELPARKIET, man en pop:

Kleurslag:	Groen:
Kleur:	
Kop en masker:	Groen.
Voorhoofd en schedel:	Voorhoofd geelgroen, schedel geelgroen met blauwe waas.
Wangen, teugel en keel:	Geelgroen.
Borst, buik en flanken:	Geelachtig groen zwak blauwgroen bewaasd.
Mantel/rugdek en stuit:	Mantel en rugdek groen met een variabele blauwgroene tot bruinachtige geelgroene waas. Stuit groen.
Vleugels:	Groen. De kleine en middelste vleugeldekveren bruinachtig geelgroen.
Staart:	Groen.
Poten:	Vleeskleurig.
Nagels:	Vleeskleurig.
Snavel:	Licht bruin, washuid witachtig.
Ogen:	Iris donkerbruin.
Tekening:	
Vleugelbocht:	Nvt.
Vleugelpennen:	Grote slagpennen groen. Handslagpennen blauwgroen.
Bovenstaart:	Nvt.
Onderstaart:	Geelgroen met blauwachtige waas.
Oogring:	Vuilwit.

Keurtechnische aanwijzingen.

Behns kanarievleugelparkieten in goede conditie laten op de groene vleugels een glanzende bruinachtig geelgroene waas zien. De verschillende groene veervelden die de vogel bezit dienen geleidelijk in elkaar over te vloeien.

VUURVLEUGELPARKIET (Man en pop):

Wetenschappelijke naam:	Brotogeris pyrrhopterus.
Duits:	Feuerflügelsittich.
Engels:	Grey cheeked parakeet, Orange-flanked parakeet.
Frans:	Perruche à flancs orangés, Perruche Périco.

Er is uiterlijk geen geslachtsonderscheid tussen man en pop.

VERSPREIDINGSGEBIED:

West Ecuador en Noord- west Peru.

Ze leven hier in open gebieden met struikgewas en boombananenplantages. In hun leefgebied komen ze zowel paarsgewijs, in groepen als in zwermen voor. Hun voedsel bestaat uit zaden, bessen, bloesems van vruchtdragende struiken en bomen en waarschijnlijk insecten en hun larven.

ONDERSOORTEN VAN DE BROTOGERIS PYRRHOPTERUS:

Geen

MUTATIES VAN DE VUURVLEUGELPARKIET:

Bij de vuurvleugelparkiet is in 1984 de mutatie bont of gezoomd opgetreden. Niet bekend is geworden hoe deze mutatie vererft en evenmin of de mutatie bewaard is gebleven door het kweken van voldoende nageslacht. Een beschrijving is dan ook achterwege gelaten.

FYSIEKE STANDAARD:

Formaat:

Ongeveer 20 cm.

Model:

Kort gedrongen lichaam; moet een robuuste indruk maken.

Staart:

Kort wigvormig.

Houding:

De Vuurvleugelparkiet is een vrij rustige vogel, welke relatief rustig op stok kan zitten, onder een hoek van plm. 30° met het horizontaal en moet hoog op de poten staan. Het doorzakken van de poten is fout. De vleugels dienen strak langs het lichaam gedragen te worden en de vleugelpunten moeten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een eerste vereiste is een goede lichamelijke conditie.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen moeten goed om de stok klemmen. Aan elke poot bevinden zich vier tenen, waarvan 2 naar voren en 2 naar achteren zijn gericht. Aan elke teen bevindt zich een iets natuurlijk gekromde nagel.

Ringmaat:

5,4 mm

Snavel:

De snavel dient mooi rond gebogen te zijn. Onder en bovensnavel moeten goed op elkaar sluiten.

Er zit een wijde, ronde inkeping in de bovensnavel en de ondersnavel is sterk gebogen.

Bevedering:

De bevedering van de Vuurvleugelparkiet dient compleet te zijn en wordt gaaf en aaneengesloten gedragen. Een Vuurvleugelparkiet met slijtage aan veren of vuile bevedering komt niet in aanmerking voor een hoge puntenwaardering.

TEKENINGPATROON VAN DE VUURVLEUGELPARKIET.

- **Vleugelpennen:** Handslagpennen groen met lichtblauwe waas.
- **Onderstaart:** Geelachtig groen.
- **Oogring:** Deze is onbevederd vuilwit.

KLEURSTANDAARD: VUURVLEUGELPARKIET, man en pop:

Kleurslag:	Groen:
Kleur:	
Kop en masker:	Licht blauwachtig grijs.
Voorhoofd en schedel:	Voorhoofd witachtig grijs, overgaand naar blauwachtig groen op de schedel.
Wangen, teugel en keel:	Licht blauwachtig grijs.
Borst, buik en flanken:	Geelachtig groen.
Mantel/rugdek en stuit:	Donkergroen.
Vleugels:	Groen. De kleine en middelste vleugeldekveren bruinachtig groen. Binnenzijde van de vleugels oranje.
Staart:	Staartveren groen aan binnenzijde geelachtig gezoomd.
Poten:	Vleeskleurig.
Nagels:	Hoornkleurig.
Snavel:	Hoornkleurig, washuid witachtig.
Ogen:	Iris donkerbruin.
Tekening:	
Vleugelbocht:	Nvt.
Vleugelpennen:	Handslagpennen groen met lichtblauwe waas.
Bovenstaart:	Nvt.
Onderstaart:	Geelachtig groen.
Oogring:	Vuilwit.

Keurtechnische aanwijzingen.

Vuurvleugelparkieten in goede conditie laten op de groene vleugels een glanzende bruinachtig geelgroene waas zien. De groene mantelkleur en blauwachtig grijze kop worden gescheiden door een smalle blauwachtige witgrijze nekband, die doorloopt tot in de blauwachtige witgrijze wangen. Deze nekband is richting de mantel scherper afgetekend dan naar de kop.
De verschillende groene veervelden die de vogel bezit dienen geleidelijk in elkaar over te vloeien.

TOVIPARKIET (Man en pop):

Wetenschappelijke naam:	Brotogeris jugularis jugularis.
Duits:	Tovisittich, Goldkinnsittich.
Engels:	Orange-chinned parakeet, Tovi Parakeet.
Frans:	Perruche Tovi, Perruche à menton orange.

Er is uiterlijk geen geslachtsonderscheid tussen man en pop.

VERSPREIDINGSGEBIED:

Van Mexico tot Panama. Columbia en Venezuela.

Ze bewonen halfdroge gebieden met struikgewas en boombestanden. Ook worden ze regelmatig gezien in parken van grote steden. Ze voeden zich in hoofdzaak met vruchten (vooral mango's), nectar, zaden, bessen en bloesems van vruchtdragende struiken en bomen.

ONDERSOORTEN :

Van de Toviparkiet is de volgende ondersoort bekend:

- *Brotogeris j. exsul*. Deze komt voor in Venezuela en Colombia in Arauca en ten noorden van Santander. De oostelijke toviparkiet heeft een kleinere oranje kinvlek en een veel intensievere olijfgroene kleur van mantel en onderrug dan de nominaatvorm. Ook is de bruine vlek op de vleugels donkerder bruin en zijn alle ondervleugeldekveren geel.

MUTATIES VAN DE TOVIPARKIET:

Voor zover bekend zijn er bij de Toviparkiet geen mutaties opgetreden.

FYSIEKE STANDAARD:**Formaat:**

Ongeveer 18 cm.

Model:

Kort gedrongen lichaam, moet een robuuste indruk maken.

Staart:

Kort wigvormig.

Houding:

De Toviparkiet is een vrij rustige vogel, welke relatief rustig op stok kan zitten, onder een hoek van plm. 30° met het horizontaal en moet hoog op de poten staan. Het doorzakken van de poten is fout. De vleugels dienen strak langs het lichaam gedragen te worden en de vleugelpunten moeten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een eerste vereiste is een goede lichamelijke conditie.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen moeten goed om de stok klemmen. Aan elke poot bevinden zich vier tenen, waarvan 2 naar voren en 2 naar achteren zijn gericht. Aan elke teen bevindt zich een iets natuurlijk gekromde nagel.

Ringmaat:

5,4 mm

Snavel:

De snavel dient mooi rond gebogen te zijn. De ondersnavel is bijna niet te zien en wordt bedekt door de bovensnavel. Er zit een wijde, ronde inkeping in de bovensnavel en de ondersnavel is sterk gebogen.

Bevedering:

De bevedering van de Toviparkiet dient compleet te zijn en wordt gaaf en aaneengesloten gedragen. Een Toviparkiet met slijtage aan veren of vuile bevedering komt niet in aanmerking voor een hoge puntenwaardering.

TEKENINGPATROON VAN DE TOVIPARKIET.

- **Keelvlak:** Oranje
- **Vleugelbocht:** Groen met gele duimveerjes.
- **Vleugelpennen:** Hand en armslagpennen aan de bovenzijde groen onderzijde mat blauwgroen.
- **Onderstaart:** Bleek blauwgroen.
- **Oogring:** Deze is onbevederd wit.

KLEURSTANDAARD: TOVIPARKIET, man en pop:

Kleurslag:	Groen:
Kleur:	
Kop en masker:	Groen, met blauwe waas.
Voorhoofd en schedel:	Groen, met blauwe waas.
Wangen teugel en keel:	Groen, met blauwe waas.
Borst, buik en flanken:	Geelachtig groen overgaand naar groene onderbuik zwak blauw bewaasd.
Mantel/rugdek en stuit:	Groen.
Vleugels:	Groen. De kleine en middelste vleugeldekveren zijn bruinachtig geelgroen. De handdekveren zijn violetblauw.
Staart:	Groen, met blauwe waas.
Poten:	Vleeskleurig.
Nagels:	Hoornkleurig.
Snavel:	Lichtbruin washuid witachtig.
Ogen:	Iris donkerbruin.
Tekening:	
Keelvlak:	Oranje.
Vleugelbocht:	Groen, met gele duimveertjes.
Vleugelpennen:	Hand en armslagpennen aan de bovenzijde groen, onderzijde mat blauwgroen.
Ondervleugeldekveren:	Blauwgroen.
Bovenstaart:	Nvt.
Onderstaart:	Bleek blauwgroen.
Oogring:	Wit.

Keurtechnische aanwijzingen.

Toviparkieten in goede conditie laten op de groene vleugels een kenmerkende glanzende bruinachtig geelgroene 'vleugelvlak' zien. De verschillende blauw bewaasde groene veervelden, die de vogel bezit dienen geleidelijk in elkaar over te vloeien. De oranje kinvlak is niet strak omlijnd.

Oostelijke TOVIPARKIET (Man en pop):

Wetenschappelijke naam:	Brotogeris jugularis exsul.
Duits:	Ostlicher Tavisittich.
Engels:	Eastern orange-chinned parakeet.
Frans:	Perruche Tovi.

De Oostelijke Tovitparkiet wordt als ondersoort van de *Brotogeris jugularis jugularis* omschreven. Er is uiterlijk geen geslachtsonderscheid tussen man en pop.

VERSPREIDINGSGBIED:

Komt voor in noordwestelijk Venezuela, tussen de Orinoco rivier in Guárico en Apure en de Cordillera de Mérida, en in Arauca in noordoostelijk Colombia.

Ze bewonen halfdroge gebieden met struikgewas en boombestanden. Ook worden ze regelmatig gezien in parken van grote steden. Ze voeden zich in hoofdzaak met vruchten (vooral mango's), nectar, zaden, bessen en bloesems van vruchtdragende struiken en bomen.

MUTATIES VAN DE Oostelijke Tovitparkiet:

Voorzover bekend zijn er bij de oostelijke Tovitparkiet geen mutaties opgetreden.

FYSIEKE STANDAARD:

Formaat:

Ongeveer 18 cm.

Model:

Kort gedrongen lichaam, moet een robuuste indruk maken.

Staart:

Kort wigvormig.

Houding:

De Oostelijke Tovitparkiet is een vrij rustige vogel, welke relatief rustig op stok kan zitten, onder een hoek van plm. 30° met het horizontaal en moet hoog op de poten staan. Het doorzakken van de poten is fout. De vleugels dienen strak langs het lichaam gedragen te worden en de vleugelpunten moeten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een eerste vereiste is een goede lichamelijke conditie.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen moeten goed om de stok klemmen. Aan elke poot bevinden zich vier tenen, waarvan 2 naar voren en 2 naar achteren zijn gericht. Aan elke teen bevindt zich een iets natuurlijk gekromde nagel.

Ringmaat:

5,4 mm

Snavel:

De snavel dient mooi rond gebogen te zijn. De ondersnavel is bijna niet te zien en wordt bedekt door de bovensnavel. Er zit een wijde, ronde inkeping in de bovensnavel en de ondersnavel is sterk gebogen.

Bevedering:

De bevedering van de Oostelijke Tovitparkiet dient compleet te zijn en wordt gaaf en aaneengesloten gedragen. Een Tovitparkiet met slijtage aan veren of vuile bevedering komt niet in aanmerking voor een hoge puntenwaardering.

TEKENINGPATROON VAN DE OOSTELIJKE TOVIPARKIET.

Kinvlek: Oranje.

Vleugelbocht: Groen met gele duimveertjes.

- **Vleugelpennen:** Hand en armsgapen aan de bovenzijde groen onderzijde mat blauwgroen.
- **Onderstaart:** Bleek blauwgroen. Onderstaartdekveren groen.
- **Oogring:** Deze is onbevederd wit.
-

KLEURSTANDAARD: OOSTELIJKE TOVIPARKIET, man en pop:

Kleurslag:	Groen:
Kleur:	
Kop en masker:	Groen, met blauwe waas.
Voorhoofd en schedel:	Groen, met blauwe waas.
Wangen, teugel en keel:	Kinvlek bleekoranje.
Borst, buik en flanken:	Geelachtig groen overgaand naar groene buik.
Mantel/rugdek en stuit:	Groen.
Vleugels:	De kleine en middelste vleugeldekveren donker bruinachtig geelgroen. De handdekveren zijn violetblauw.
Staat:	Groen, met blauwe waas.
Poten:	Vleeskleurig.
Nagels:	Hoornkleurig.
Snavel:	Lichtbruin, washuid witachtig.
Ogen:	Iris donkerbruin.
Tekening:	
Kinvlek:	Oranje
Vleugelbocht:	Groen, met gele duimveerjes.
Vleugelpennen:	Hand en armslagpennen aan de bovenzijde groen, onderzijde mat blauwgroen.
Ondervleugeldekveren:	Geel.
Bovenstaart:	Nvt.
Onderstaart:	Bleek blauwgroen. Onderstaartdekveren groen.
Oogring:	Wit.

Keurtechnische aanwijzingen.

Oostelijke Toviparkieten in goede conditie laten op de groene vleugels een kenmerkende glanzende donkerbruinachtige geelgroene 'vleugelvlek' zien. De verschillende blauw bewaasde groene veervelden, die de vogel bezit dienen geleidelijk in elkaar over te vloeien. De oranje kinvlek is niet strak omlijnd en kleiner dan bij de nominaatvorm.

KOBALTVLEUGELPARKIET (Man en pop):

Wetenschappelijke naam:	<i>Brotogeris cyanoptera</i> .
Duits:	Blauflügelsittich.
Engels:	Cobalt-winged parakeet, Deville's parakeet, Gustave's parakeet, Beni cobalt-winged parakeet
Frans:	Perruche à ailes bleu.

Er is uiterlijk geen geslachtsonderscheid tussen man en pop.
Poppen zijn meestal iets matter van kleur.

VERSPREIDINGSGBIED:

Westelijk amazonegebied, van Zuid- Venezuela, Zuid- oost Colombia, Noord - oost Peru en oost Ecuador tot Bolivia.

Ze leven vooral langs de oevers van rivieren in tropische regenwouden, open bosgebieden en savannen met boombestanden. Buiten de broedtijd komen ze voor in groepen van vier tot dertig vogels. Hun voedsel bestaat in hoofdzaak uit vruchten, zaden, nectar, bessen en bloesems van allerlei vruchtdragende planten.

ONDERSOORTEN:

Van de Kobaltvleugelparkiet zijn de volgende ondersoorten bekend:

- *Brotogeris c. gustavi*. Deze ondersoort komt voor in Noord Peru, nabij de Huallaga rivier. Deze ondersoort lijkt op de nominaatvorm, maar de vleugelbocht en de vleugelzoom zijn geel. Het voorhoofd is groengeel en de blauwe waas op de kop is nauwelijks aanwezig. Daardoor lijkt de kop bijna in zijn geheel groen.
- *Brotogeris c. beniensis*. Deze ondersoort komt voor in Noord Bolivia. Deze ondersoort lijkt op de nominaatvorm, maar alle kleuren zijn bleker en meer geelachtig groen. De vleugelbocht, de vleugelzoom en de handdekveren zijn geel. Verder is het voorhoofd groengeel en is de blauwe waas op de kop nauwelijks aanwezig. Daardoor lijkt de kop bijna uniform groen.

Voor zover bekend wordt alleen de nominaatvorm in Europa gehouden.
Beschrijvingen van de ondersoorten zijn daarom achterwege gelaten.

MUTATIES VAN DE KOBALTVLEUGELPARKIET:

Voorzover bekend zijn er bij de Kobaltvleugelparkiet geen mutaties opgetreden.

FYSIEKE STANDAARD:**Formaat:**

Ongeveer 18 cm.

Model:

Kort gedrongen lichaam, moet een robuuste indruk maken.

Staart:

Kort wigvormig.

Houding:

De Kobaltvleugelparkiet is een vrij rustige vogel, welke relatief rustig op stok kan zitten, onder een hoek van plm. 30° met het horizontaal en moet hoog op de poten staan. Het doorzakken van de poten is fout. De vleugels dienen strak langs het lichaam gedragen te worden en de vleugelpunten moeten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een eerste vereiste is een goede lichamelijke conditie.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen moeten goed om de stok klemmen. Aan elke poot bevinden zich vier tenen, waarvan 2 naar voren en 2 naar achteren zijn gericht. Aan elke teen bevindt zich een iets natuurlijk gekromde nagel.

Ringmaat:

5,4 mm

Snavel:

De snavel dient mooi rond gebogen te zijn. De ondersnavel is bijna niet te zien en wordt bedekt door de bovensnavel. Er zit een wijde, ronde inkeping in de bovensnavel en de ondersnavel is sterk gebogen.

Bevedering:

De bevedering van de Kobaltvleugelparkiet dient compleet te zijn en wordt gaaf en aaneengesloten gedragen. Een Kobaltvleugelparkiet met slijtage aan veren of vuile bevedering komt niet in aanmerking voor een hoge puntenwaardering.

TEKENINGPATROON VAN DE KOBALTVLEUGELPARKIET.**KINVLEK:** ORANJE

- **Vleugelpennen:** Handdekveren en armslagpennen violetblauw, evenals de handslagpennen, doch deze zijn groen gezoomd.
- **Bovenstaart:** Middelste staartveren donkerblauw.
- **Onderstaart:** Geelgroen.
- **Oogring:** Deze is onbevederd wit.

KLEURSTANDAARD: KOBALTVLEUGELPARKIET, man en pop:

Kleurslag:	Groen:
Kleur:	
Kop en masker:	Groengeel, met blauwachtige waas.
Voorhoofd en schedel:	Geel tot groengeel. Schedel groen, met blauwachtige waas.
Wangen, teugel en keel:	Wangen groengeel, teugel groengeel.
Borst, buik en flanken:	Groen.
Mantel/rugdek en stuit:	Donkergroen.
Vleugels:	Grote middelste en kleine vleugeldekveren donkergroen.
Staart:	Groen.
Poten:	Vleeskleurig.
Nagels:	Hoornkleurig.
Snavel:	Hoornkleurig.
Ogen:	Iris donkerbruin.
Tekening:	
Kinvlek:	Oranje.
Vleugelbocht:	Nvt.
Vleugelpennen:	Handdekveren en armslagpennen violetblauw, evenals de handslagpennen, doch deze zijn groen gezoomd.
Boven-staart:	Middelste staartveren donkerblauw.
Onderstaart:	Geelgroen.
Oogring:	Wit.

Keurtechnische aanwijzingen.

De kleur van het voorhoofd is variabel. Poppen hebben veelal een minder geel voorhoofd dan de mannen. Bij de keuring dient hier rekening mee gehouden te worden.
De verschillende groen- en geelgroene veervelden, die de vogel bezit, dienen geleidelijk in elkaar over te vloeien.

GOUDVLEUGELPARKIET (Man en pop):

Wetenschappelijke naam:	Brotogeris chrysoptera.
Duits:	Goldflügelsittich.
Engels:	Golden-winged parakeet, Rio negro parakeet.
Frans:	Petite perruche à menton orange, Perruche à ailes jaunes.

Overige Nederlandse benaming: Oranjevleugelparkiet.
Er is uiterlijk geen geslachtsonderscheid tussen man en pop.

VERSPREIDINGSGBIED:

Het amazonegebied in Brazilië, oost Venezuela en de Guyana's.
Ze bewonen vooral savanne en beboste moerasgebieden, maar ook komen ze voor in plantages, tuingebieden en rondom steden en dorpen. Buiten de broedtijd leven ze in kleine groepjes van acht tot zestien vogels, maar ook worden ze wel in zwermen van honderd of meer waargenomen. Hun voedsel bestaat in hoofdzaak uit zaden, bessen, nectar, bleosems van vruchtdragende struiken en bomen en waarschijnlijk insecten en hun larven.

ONDERSOORTEN VAN DE *BROTOGERIS CHRYSOPTERA* EN HUN VERSCHILLEN TEN OPZICHTE VAN DE NOMINAAT:

Van de Goudvleugelparkiet, *brotogeris c. chrysoptera*, zijn de volgende ondersoorten bekend:

- *B.c. tuipara* ook wel tuiparaparkiet genoemd heeft zijn verspreidingsgebied ten zuiden van de benedenloop van de Amazone van Tapajoz tot Para en in de bossen langs de kust van Noordoost-Maranhao. *B. c. tuipara* lijkt op de nominaatvorm, maar is groter en over het geheel zuiver geelgroen van kleur. De voorhoofdsband en de kinvlek zijn duidelijk aanwezig en oranje gekleurd. De buitenste staartveren hebben een smalle gele zoom. Formaat 18 cm.
- *B. c. chrysosema* ook wel de Geelvleugelparkiet genoemd komt voor nabij de Madeira rivier en het amazonegebied en noordelijk van Mato Grosso en Brazilië. *B. c. chrysosema* lijkt op de nominaatvorm, maar de bevedering is in zijn geheel geler van kleur. De voorhoofdsband en de kinvlek zijn oranje gekleurd. De handdekveren zijn geel. De buitenste staartveren hebben een smalle gele zoom. Formaat: 19 cm.
- *B. c. solimoensis* ook wel Codajas-goudvleugelparkiet genoemd komt voor in het bovenstroomgebied van de Amazonerivier. Deze ondersoort lijkt op de nominaatvorm maar de smalle voorhoofdsband is bleker en meer roodbruin van kleur. De kinvlek is bleker en geelachtig bruin. Formaat: 17 cm.
- *B. c. tenuifrons* ook wel Rio Negro-goedvleugelparkiet genoemd komt voor in Noord - west Brazilië. Deze ondersoort lijkt op de *B.c. chrysopterus*, maar de smalle voorhoofdsband ontbreekt of is nauwelijks zichtbaar. De kinvlek is oranje gekleurd. Formaat: 16 cm.

MUTATIES VAN DE GOUDVLEUGELPARKIET:

Voorzover bekend zijn er bij de Goudvleugelparkiet geen mutaties opgetreden.

FYSIEKE STANDAARD:

Formaat:

Ongeveer 16 cm.

Model:

Kort gedrongen lichaam, moet een robuuste indruk maken

Staart:

Kort wigvormig.

Houding:

De Goudvleugelparkiet is een vrij rustige vogel, welke relatief rustig op stok kan zitten, onder een hoek van plm. 30° met het horizontaal en moet hoog op de poten staan. Het doorzakken van de poten is fout. De vleugels dienen strak langs het lichaam gedragen te worden en de vleugelpunten moeten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een eerste vereiste is een goede lichamelijke conditie.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen moeten goed om de stok klemmen. Aan elke poot bevinden zich vier tenen, waarvan 2 naar voren en 2 naar achteren zijn gericht. Aan elke teen bevindt zich een iets natuurlijk gekromde nagel.

Ringmaat:

5,4 mm

Snavel:

De snavel dient mooi rond gebogen te zijn. De ondersnavel is bijna niet te zien en wordt bedekt door de bovensnavel. Er zit een wijde, ronde inkeping in de bovensnavel en de ondersnavel is sterk gebogen.

Bevedering:

De bevedering van de Goudvleugelparkiet dient compleet te zijn en wordt gaaf en aaneengesloten gedragen. Een Goudvleugelparkiet met slijtage aan veren of vuile bevedering komt niet in aanmerking voor een hoge puntenwaardering.

TEKENINGPATROON VAN DE GOUDVLEUGELPARKIET.

KINVLEK: Oranje.

- **Vleugelpennen:** Handdekveren oranje. Handslagpennen violetblauw, met groene zoom.
- **Onderstaart:** Onderzijde bleek blauwgroen.
- **Oogring:** Deze is onbevederd vuilwit.

KLEURSTANDAARD: GOUDVLEUGELPARKIET, man en pop:

Kleurslag:	Groen:
Kleur:	
Kop en masker:	Groen, met blauwe waas.
Voorhoofd en schedel:	Voorhoofd smalle zwartbruine streep. Schedel groen, met blauwe waas.
Wangen, teugel en keel:	Groen, kinvlek oranje.
Borst, buik en flanken:	Groen.
Mantel/rugdek en stuit:	Donkergroen.
Vleugels:	Groen.
Staart:	Groen.
Poten:	Donker vleeskleurig.
Nagels:	Donker vleeskleurig.
Snavel:	Hoornkleurig.
Ogen:	Iris donkerbruin.
Tekening:	
Kinvlek:	Oranje
Vleugelbocht:	Nvt.
Vleugelpennen:	Handdekveren oranje. Handslagpennen violetblauw, met groene zoom.
Bovenstaart:	Nvt.
Onderstaart:	Onderzijde bleek blauwgroen.
Oogring:	Vuilwit.

Keurtechnische aanwijzingen.

Op de kin bevindt zich een oranje vlek, die bij veel vogels maar zwak zichtbaar is. Hier dient bij de keuring rekening mee te worden gehouden. De verschillende aangrenzende groene veervelden die de vogel bezit dienen geleidelijk in elkaar over te vloeien.

Binnen de nominaatvorm bestaan aanzienlijke verschillen. We onderscheiden kleinere exemplaren met een feller groen, een duidelijker felblauwe waas op de kop en een grotere kleurintensiteit. Verder zijn er grotere exemplaren met een matter groen, een meer pastelblauwe waas op de kop en een uitgebreider bruin masker. Deze twee typen behoren beide tot de nominaatvorm; de variatie wordt veroorzaakt door verschillende herkomstgebieden. De relatief kleurintensievere, kleurrijkere en kleinere exemplaren komen uit een gebied dicht bij de evenaar terwijl de grotere, mattere en minder kleurrijke exemplaren afkomstig zijn uit een gebied verder van de evenaar verwijderd. Uiteraard komen er gradaties voor tussen de beschreven uitersten.

Bij de keuring dient rekening gehouden te worden met al deze verschillen.

TUIPARAPARKIET (Man en pop):

Wetenschappelijke naam:	<i>Brotogeris c. tuipara</i>
Duits:	Tuiparasittich.
Engels:	Golden fronted parakeet.
Frans:	Perruche Touipara, Perruche à front jaune.

Er is uiterlijk geen geslachtsonderscheid tussen man en pop.

ONDERSOORTEN VAN DE BROTOGERIS CHRYSOPTERA:

Van de *Brotogeris c. Chrysoptera* is de volgende ondersoort bekend:
Brotogeris c. tuipara en heeft als Nederlandse naam tuiparaparkiet.

VERSPREIDINGSGEBIED:

Deze ondersoort komt voor in de ten zuiden van de benedenloop van de Amazone van Tapajoz tot Para en in de bossen langs de kust van Noord - oost Maranhao.
Ze bewonen vooral savanne en beboste moerasgebieden, maar ook komen ze voor in plantages, tuingebieden en rondom steden en dorpen. Buiten de broedtijd leven ze in kleine groepjes van acht tot zestien vogels, maar ook worden ze wel in zwermen van honderd of meer waargenomen. Hun voedsel bestaat in hoofdzaak uit zaden, bessen, nectar, bleosems van vruchtdragende struiken en bomen en waarschijnlijk insecten en hun larven.

MUTATIES VAN DE TUIPARAPARKIET:

Voor zover bekend zijn er bij de tuiparaparkiet geen mutaties opgetreden.

FYSIEKE STANDAARD:

Formaat:

Ongeveer 16 cm.

Model:

Kort gedrongen lichaam, moet een robuuste indruk maken.

Staart:

Kort wigvormig.

Houding:

De Tuiparaparkiet is een vrij rustige vogel, welke relatief rustig op stok kan zitten, onder een hoek van plm. 30° met het horizontaal en moet hoog op de poten staan. Het doorzakken van de poten is fout. De vleugels dienen strak langs het lichaam gedragen te worden en de vleugelpunten moeten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een eerste vereiste is een goede lichamelijke conditie.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen moeten goed om de stok klemmen. Aan elke poot bevinden zich vier tenen, waarvan 2 naar voren en 2 naar achteren zijn gericht. Aan elke teen bevindt zich een iets natuurlijk gekromde nagel.

Ringmaat:

5,4 mm

Snavel:

De snavel dient mooi rond gebogen te zijn. De ondersnavel is bijna niet te zien en wordt bedekt door de bovensnavel. Er zit een wijde, ronde inkeping in de bovensnavel en de ondersnavel is sterk gebogen.

Bevedering:

De bevedering van de Tuiparaparkiet dient compleet te zijn en wordt gaaf en aaneengesloten gedragen. Een Tuiparaparkiet met slijtage aan veren of vuile bevedering komt niet in aanmerking voor een hoge puntenwaardering.

TEKENINGPATROON VAN DE TUIPARAPARKIET.

- **Voorhoofdband:** Oranje.
- **Kinvlek:** Oranje.
- **Vleugelbocht:** Handdekveren oranje.
- **Vleugelpennen:** Handslagpennen violetblauw, met groene zoom.
- **Onderstaart:** Onderzijde bleek blauwgroen.
- **Oogring:** Deze is onbevederd vuilwit.

KLEURSTANDAARD: TUIPARAPARKIET, man en pop:

Kleurslag:	Groen:
Kleur:	
Kop en masker:	Geelgroen, met blauwe waas.
Voorhoofd en schedel:	Schedel en nek geelgroen, met blauwe waas.
Wangen, teugel en keel:	Geelgroen.
Borst, buik en flanken:	Geelgroen.
Mantel/rugdek en stuit:	Donker geelgroen.
Vleugels:	Geelgroen.
Staart:	Geelgroen.
Poten:	Donker vleeskleurig.
Nagels:	Donker vleeskleurig.
Snavel:	Hoornkleurig.
Ogen:	Iris donkerbruin.
Tekening:	
Voorhoofdsband:	Oranje.
Kinvlek:	Oranje.
Vleugelbocht:	Handdekveren oranje.
Vleugelpennen:	Handslagpennen violetblauw, met groene zoom.
Bovenstaart:	Buitenste staartveren hebben een smalle gele zoom.
Onderstaart:	Onderzijde bleek blauwgroen.
Oogring:	Vuilwit.

Keurtechnische aanwijzingen.

Op de kin bevindt zich een oranje vlek, die bij deze ondersoort duidelijk aanwezig dient te zijn. Dit geldt ook voor de oranje voorhoofdband. De verschillende aangrenzende groene veervelden, die de vogel bezit, dienen geleidelijk in elkaar over te vloeien.

TUIPARKIET (Man en pop):

Wetenschappelijke naam:	Brotogeris sanctithomae.
Duits:	Tuisittich.
Engels:	Tui parakeet.
Frans:	Perruche tui, Perruche de St. Thomas.

Overige Nederlandse benaming: Geelkopparkiet.
Er is uiterlijk geen geslachtsonderscheid tussen man en pop.

VERSPREIDINGSGEBIED:

Amazonegebied west Brazilië, Ecuador en Peru.
Hun leefgebied omvat regenwouden maar ook open landbouwgebieden en beboste moerasgebieden. Buiten de broedtijd leven ze veelal in kleine groepen van vier tot vijftien vogels, maar langs de oevers van rivieren komen ook wel zwermen van honderden vogels voor. Hun voedsel bestaat in hoofdzaak uit vruchten en bloesems; daarnaast worden ook bessen, zaden en insecten en hun larven gegeten. Ook worden regelmatig bepaalde gebieden bezocht waar ze mineraalhoudende aarde tot zich nemen.

ONDERSOORTEN VAN DE BROTOGERIS SANCTITHOMAE:

Van de *Brotogeris s. Sanctithomae* is de volgende ondersoort bekend:

- *Brotogeris s. takatsukasae* heeft als Nederlandse naam geeloor-tuiparkiet. Deze ondersoort komt voor in de benedenloop van de Amazone van Obidos tot Santarem, in Noord Brazilië. De geeloor-tuiparkiet lijkt op de nominatform, maar is iets kleiner. Verder heeft *B. s. takatsukasae* een gele streep achter het oog. De iris is zwart.

MUTATIES VAN DE TUIPARKIET:

Voorzover bekend zijn er bij de Tuiparkiet geen mutaties opgetreden.

FYSIEKE STANDAARD:

Formaat:

Ongeveer 17 cm.

Model:

Kort gedrongen lichaam, moet een robuuste indruk maken.

Staart:

Kort wigvormig.

Houding:

De Tuiparkiet is een vrij rustige vogel, welke relatief rustig op stok kan zitten, onder een hoek van plm. 30° met het horizontaal en moet hoog op de poten staan. Het doorzakken van de poten is fout. De vleugels dienen strak langs het lichaam gedragen te worden en de vleugelpunten moeten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een eerste vereiste is een goede lichamelijke conditie.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen moeten goed om de stok klemmen. Aan elke poot bevinden zich vier tenen, waarvan 2 naar voren en 2 naar achteren zijn gericht. Aan elke teen bevindt zich een iets natuurlijk gekromde nagel.

Ringmaat:

5,4 mm

Snavel:

De snavel dient mooi rond gebogen te zijn. De ondersnavel is bijna niet te zien en wordt bedekt door de bovensnavel. Er zit een wijde, ronde inkeping in de bovensnavel en de ondersnavel is sterk gebogen.

Bevedering:

De bevedering van de Tuiparkiet dient compleet te zijn en wordt gaaf en aaneengesloten gedragen. Een Tuiparkiet met slijtage aan veren of vuile bevedering komt niet in aanmerking voor een hoge puntenwaardering.

TEKENINGPATROON VAN DE TUIPARKIET.

- **Voorhoofdvlak :** Geel
- **Vleugelpennen:** Onderzijde blauwgroen.
- **Onderstaart:** Geelachtig groen.
- **Oogring:** Deze is onbevederd grijs.

KLEURSTANDAARD: TUIPARKIET, man en pop:

Kleurslag:	Groen:
Kleur:	
Kop en masker:	Achterkop groen. Nek groen met blauwe waas.
Voorhoofd en schedel:	Voorhoofd en voorste deel schedel geel. Schedel groen.
Wangen, teugel en keel:	Groen met lichtblauwachtige waas. Teugel gedeeltelijk geel. Keel groen.
Borst,buik en flanken:	Geelachtig groen.
Mantel/rugdek en stuit:	Mantel groen, stuit geelachtig groen.
Vleugels:	Groen. Ondervleugeldekveren geelachtig groen.
Staart:	Groen. Onderstaartdekveren groen
Poten:	Licht grijsbruin.
Nagels:	Licht bruin.
Snavel:	Bruin.
Ogen:	Iris geelachtig.
Tekening:	
Voorhoofdvlak:	Geel.
Vleugelbocht:	Nvt.
Vleugelpennen:	Onderzijde blauwgroen.
Bovenstaart:	Groen.
Onderstaart:	Geelachtig groen.
Oogring:	Grijs.

Keurtechnische aanwijzingen.

Op het voorhoofd en het voorste deel van de schedel bevindt zich een gele vlek. Deze mag niet uitvloeien naar de achterschedel. De verschillende aangrenzende groene veervelden, die de vogel bezit, dienen geleidelijk in elkaar over te vloeien.